

s šulvereinom, čegar shod so bili tam o bin-kostih imeli. — Starokatoliški vodja v Gradcu, dr. Fink naznanja da se ne pritoži dalje zoper c. kr. namestništvo, ki je prepovedalo, da se osnuje v Gradcu starokatoliška cerkev. Možu je pač ta prepoved lahko prav, kajti potrebe za tako cerkev še ni prav nihče v Gradcu čutil. Čudimo pa se zato Nemcem v Mariboru, da še pusté, da jim upije neko človeče v njih glasilu, češ, da Nemci le kar hrepéné po „taki cerkvi.“ To privandrano revšé zna za prave potrebe naših Nemcev toliko, kolikor zajec na bobenj. — Na Koroškem budi „Mir“ prav uspešno Slovence, Nemce pa „Kürnt. Post“ in „Volksbote“ iz spanja. Žal, da pogreša Koroško že občutljivo duhovnikov. Kaplana najde tam človek le redko na kaki župniji, župnik pa jim pogosto oskrbuje ob enem po dve, tri župnije. To je velika nesreča. — Pisateljsko društvo v Ljubljani namerava izdovati „almanah“, letos še pred božičem. Po vsebini bode leposlovna knjiga. — Sklep mestnega zastopa v Ljubljani izreka grofu Taaffeju zahvalo, ker je v svojem odgovoru na interpelacijo gostobesednega dr. Mengerja branil čast zastopa, ob enem pa ga tudi popravlja, češ, da ni bil nikoli odklonil odgovornosti za varstvo spomenika grofa Auersperga ter za javni red. — V Gorici imajo „študentovsko kuhinjo“, t. j. posebno društvo daje za nizko ceno ubogim dijakom hrano ter jim tako omogoči študiranje. Dne 21. junija, god sv. Alojzija, imela je lepo slavnost, ter je dijakom posebno dobro postregla. Ali bi ne bilo take kuhinje treba in bi ne bila dobra v Mariboru, Celju? — Za tržaško okolico delajo se priprave za velik tabor slov. prebivalcev, treba bi ga bilo v resnici, da se ojači tamošnje slov. ljudstvo zoper silo lahonov, toda bojimo se, da jim ga vlada ne dovoli. V Trstu je v nedeljo obhajala slov. čitalnica svojo 25letnico; ako sodimo po pripravah, bilo je to sijajno znamenje, kaj premore vzajemno delovanje. — Šulverein tudi Lahom v Trstu ne daje mirú, sedaj si ga snujó še sami, ime mu bode „pro patria“ Ubogi Slovenci, iz ene strani loví jih Lah, iz druge Nemec, čudo bo v resnici, če še ostanejo zvesti. — V zadnjih dneh tjedna pride ogerski minister Tisza na Dunaj, poročal bode o sedanjih razmerah v ogerskih deželah. Ako bo govoril resnico, ne bodo na Dunaju njegovih poročil posebno veseli.

Vnanje države. Sedaj, ko so na severu po večih krajih drž. zbori prenehali, odpró se pa na jugu. Pri Srbih snide se skupščina dne 12. julija v Nišu. Ristić, sloveč mož pri Srbih, nima bojda več milosti pri kralju Milanu, to pa zato, ker je neke skrivnosti dvora razkril zoper kraljevo voljo. — Bolgarski knez ni imel sreče s svojim govorom, s katerim je sobranje odprl. Ne samo Rusov, tudi Turka je ž njim

nemilo dregnil a sedaj se je Turčiji nasproti že opravičil. Preveč resnica pa mu s tem opravičenjem menda ni bilo. — Mlada Bolgarija išče 100 milijonov na posodo, rabi jih za nove železnice. — Turčija se pripravlja na boj zoper Rusijo, to pa, ker ima Rusijo na sumu, da se pripravlja na boj zoper njo. Mogoče je to že. — Nemški drž. zbor je konečno zavrgel obdaccanje žganja, potem pa je odložil nadalješnje zborovanje. Stari cesar Viljelm misli še letos obiskati Al-sasijo in Loreno, prebivalci ga ne bodo kaj veseli, ker jih je l. 1870 zoper njih voljo od-trgal Franciji in k Nemčiji priklenil. — Na Angleškem vršé se sedaj volitve za spodnjo zbornico, Gladstone nima posebno upanja, da zmaga njegova stranka. — Francija bode lahko sedaj mirna, kajti nadležni principi ne bivajo več na njenih tleh, vsi so se podali iz doma-čije, brž ko je njih izgnanje dobilo podobo po-stave. Mi menimo, da sila ne rodi sreče in to izgnanje princev je sila. — Španjska kraljica je dobila od sv. Očeta „zlato rožo“. — Kak naslov dobó papežki poslanec za Kitajsko, ni še bojda določeno, vendar pa pošlje tudi Kitaj poslanca k sv. Očetu v Rim. — Po Italiji je med delalci veliko nemira. Vlada je vsled tega več delalskih društev razpustilo. To pa jih ne bode umirilo. Kolera še vedno na nekaterih krajih razsaja in še v našem Trstu je dvoje oseb na novo ubolelo in kmalu tudi umrlo. — V Ameriki so nekateri avstrijski Nemci, njim na čelu znani Kudlich iz Linca, zbobnjali nek shod tamošnjih Nemcev v Novi York. Moževi ne nameravajo tam nič manj, kakor braniti (kdo se smeje!) nemško omiko v Avstriji.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz minolih časov.

(Dalje.)

Do meseca septembra 1680 se je služila pri kipu den za dnevom sv. meša, zvečer so pa bile litanije. Sv. mešo služiti je dne 6. sept. 1680 nadškof Solnograški prepovedal, ker altar pred nevihto ni bil zavarovan in bi se presv. hostiji lahko nečast zgodila. Pač pa so molili še zanaprej vsako večer litanije.

Že v avgustu 1681 so zapazili, da pod-nožje kipa močno trohni, ker je v deževnem vremenu ravno ondi voda zaostajala. Zato so površje zemlje v bližini toliko znižali, da se voda ni več h kipu stekala.

Med tem je vlada za kip napravila načrt in proračun in stroški so bili nastavljeni na 11.803 gld. 30 kr.

Toda odkod vzeti toliko denarja? Do junija l. 1682 — tedaj v teku dveh let — so nabrali le 848 gld. 5 kr. in ker so za leseno štatvo potrošili 575 gld. 26 kr., imeli so samo 272 gld. 39 kr. šajna v kasi.

Da se bode tako malo milodarov nabralo, pač nikdo ni mislil, toda razmere so bile take, da se ni imelo upati na bolji uspeh, ker mesto ni ničesar v ta namen storilo, tudi deželani niso kazali posebne gorečnosti.

Mestno starešinstvo v Gradcu je izvolilo Rudolfa Poscha za nabiratelja milodarov po mestu. Ta je sicer marljivo pobiral in brez dvoma precejšnjo svoto nabral — a ko je leta 1683. umrl, niso našli nobenih zapisnikov pri njem in še le 12. avgusta 1689 so dobili odborniki ukaz, naj mestjane pokličejo in vprašajo, koliko je kateri Poschu za kip dal, kak je bil vspeh — ni znano; prej ko ne niso ničesar dosegli.

Dotični odbor je menil, da bo cesar dal 3000 gld., 3000 gld. pa deželni stanovi; od samostanov so se nadjali 4000 gld., ostalih 1803 gld. pa bi naj vložili plemenitaši in mestjani. Cesar je l. 1684 dal 3000 gld. in potem tudi deželni stanovi enako svoto, a nabiratelji so do maja 1685 nabrali samo 328 gld. 3 kr. Vkljub temu so hoteli nekateri na dotičnem mestu imeti celo kapelo, toda vlada je 8. avgusta 1684 določila, da se ima postaviti štatva in sicer vsled ukaza od dne 11. maja 1685 iz bakra močno pozlačena. Avgusta l. 1685 je bila gotova in še v tistem letu so jo blagoslovili. Slavnostno pridigo je imel slavni avgustinec P. Abraham a „Sancta Clara“. V vsem so za statvo potrosili 9726 gld. 58 kr. Ker je denarja še vedno manjkalo, ostale so lesene štatve patronov še do l. 1727, kajti še 17. marca 1691 so vsi milodari znašali le 9296 gld. 51 kr. in tako še je 430 gld. 7 kr. manjkalo.

Zopet so moledovali po deželi in posebno samostani naj bi za manjkajoče štatve dali — a do l. 1727 so nabrali le toliko, da so zamogli dotične lesene štatve s kamenimi nadomestiti. Izdatki so znašali 2100 gld. 35 kr. Štatve so bile postavljene sledeče: D. Marija, sv. Rozalija, sv. Ignac, sv. Franc Ksaver, sv. Boštjan, sv. Rok, sv. Jožef, sv. Antón Padvanski, sv. Ilj in sv. Janez Nepomuk.

Posebno slovesna je bila vsako leto na trojiško nedeljo procesija. Ne le da so štatvo krasno ozaljšali, postavili so poseben altar s streho za sv. mešo — za godbo pa posebno tribuno, ravno tako tudi za plemenitnike. Še tudi zanaprej je vsako večer nek mestijan molil litanije, po nedeljah pa jih je kaplan mestne fare pel. (Dalje prih.)

Smešnica 26. Miha: „Sosed, veš, jaz sem bil na svojo njivo posejal repo in kaj meniš, da je gori prišlo?“

Jaka: „No kaj bo! — Repa.“

Miha: „O ne! Tvoje svinje so prišle gori na njivo ter so mi vse snedle z nje.“

Jaka: „Ah!“

Razne stvari.

(Za cerkvene potrebe.) Visokorodni g. baron Gödel Lannoy je župniji v Spitaliču daroval za novo moštranco 100 goldinarjev.

(Župnijskim uradom.) Ker je bilo do sedmal pri nekaterih tiskovinah tu in tam kaj pomaujkljivo in sploh v njih preveč različno, za to je preč. škofijstvo v sporazumljenju s c. kr. namestništvom ukazalo nove tiskovine za krstni list in krstno spričevalo, za poročni in mrtvaški list. V tiskarni sv. Cirila v Mariboru se uže dobé in ima posehmal samo ona za lav. škofijo pravico jih založiti, to pa za to, da se jim ohrani enakost v obliki in papirju. Stare tiskovine smejo se, kakor čujemo, še rabiti, toda samo dotlej, da se porabijo te, kar jih ima tiskarna že v svoji zalogi.

(K odborovi seji družbe duhovnikov) dne 5. julija ob dveh popoldne v kn. škof. pisarnici čč. gg. odbornike vljudno vabi Predstojništvo.

(Imenovanje.) V finančnem uradu v Mariboru imenovan je g. S. Goričnik za c. kr. finančnega komisarja. Čestitamo.

(G. Miha Vošnjak), naš državni poslanec, bode v nedeljo, dne 4. julija, v čitalnični dvorani na Vranskem poročal o svojem delovanju v državnem zboru. Želeti je, da bi se volilci v obilnem številu tega zbora udeležili ter mu pri tej priliki svoje želje izrazili.

(Sv. birma.) V Belem gradu je dne 16. junija bilo birmovanje, to pa po avstrijskem škofu, dr. Juriju Strossmayerju. Djakovarska škofija sega namreč prek cesarskih mej v srbsko kraljevino. Kralj Milan je mil. škofa z veliko častjo vzprejel.

(Nov jezik.) „D. W.“ v Celju ima v časih čudne sanje in kar je še bolj čudno, obeša jih rada na veliki zvon. Take sanje so pač to, kar piše v zadnji številki o novem jeziku. Tak ji je — čujte! — slovenski jezik. Za njo je uže nov, ker ne zna ne njega, ne njegove izgovovine, za druge pa je dovolje star, starši vsaj od vahtarčine nemščine.

(Tatje na črešnjem.) Na polne črešnje Franca Fras-a, posestnika v Nebovi pri sv. Petru, hodilo je več tatov v noči krast. Žendarjema v Mariboru gg. Andreju Plohelnu in Ignacu Parišu pa se je posrečilo zasačiti jih, ter spraviti v varno luknjo.

(Vrli rodoljub.) Na Retici v Savinjske dolini je umrl g. France Majar, posestnik in obč. tajnik. Rajnega hvalijo, da je bil vrl rodoljub in vesten mož v vseh svojih opravilih. Več o njem priobčimo v prihodnji številki. Naj počiva v miru!

(O dlični jubilej.) Angleška kraljica, Viktorija, obhaja letos 50letnico, odkar je postala kraljica Velike Britanije.